

13/

920/0035/23 ianuarie 1981

STRICT SECRET

Exemplar nr. 10

N O T A

În ziua de 20 ianuarie a.c. am vizitat pe fostul meu coleg de liceu LUCILIU LELESCU, inginer, pensionar, domiciliat în București, str. Paris nr. 4, unde l-am întâlnit și pe col.r. ILIE DUMITRESCU, veritabilul mentor al foștilor elevi ai liceului "Mănăstirea Dealu", care a venit de curînd dintr-o călătorie de 3 - 4 luni în apus: Elveția, Franța, R.F.G.

Necunoscînd decît din auzite, relații în cazul VOITEC și arătînd că eu, în provincie nu am surse de informații, am cerut explicații din partea lor.

LUCILIU LELESCU, ne-a comunicat că din informațiile pe care le deține de la o cunoștință a familiei VOITEC, rezultă că în adevăr, a căzut în dizgrația conducerii de stat, fiindcă ar fi afirmat - cu ocazia sărbătoririi a 80 de ani și primirii unei înalte decorații - în discursul său, că s-au comis o serie de greșeli și că regretă că a participat și el la aceste greșeli - că în prezent se află într-o vilă la Sinaia, cu un fel de domiciliu forțat. ILIE DUMITRESCU a spus că are și el informații similare, că în adevăr VOITEC a criticat cu aceeași ocazie conducerea, cu care în multe probleme nu ar fi de acord. ILIE DUMITRESCU a mai spus că între atitudinea împotriva conducerii a lui PIRVULESCU și VOITEC, apreciază incomparabil mai mult gestul primului, care a avut curajul să-și spună părerile în mod public, nu în cerc restrîns.

Ambii consideră că evenimentele din Polonia sînt foarte importante, demonstrînd că chiar într-o țară în care sînt armate sovietice, se pot produce acțiuni de nesupunere și inițiative contrarii regimului dictator de nuanță comunistă. Ambii nu cred într-o intervenție militară de mîna forte din partea U.R.S.S. a cărei situație, pe arena internațională, este mai dificilă decît oricînd, prin intervenția în Afganistan și prin situația cu care este confruntată în Conferința de la Madrid.

În plus, eliberarea ostaticilor americani din Teheran,

.//.

- 2 -

a dat Rusiei o lovitură de grație, fiindcă Rusia nu aștepta decât o acțiune mai hotărâtă a S.U.A. pentru a interveni în Iran. Au mai spus că deja U.R.S.S. amenințase că orice intervenție militară a S.U.A. în Iran, ar duce la reacția sa și că pentru acest motiv, S.U.A. a fost obligată să aștepte 14 luni până la eliberarea ostatecilor.

Intrebînd pe ILIE DUMITRESCU, cu ce impresii s-a întors din străinătate, acesta a manifestat un entuziasm extraordinar; deja din Budapesta, oraș iluminat "a giorno", cu vitrine luminate, cu aprovizionare impecabilă, magazine și ateliere personale etc., călătorul român se simte în altă lume.

Insistînd asupra modului în care se prezintă emigrația română, și-a exprimat o decepție totală, după propria expresie "îi era rușine să spună că e român".

În R.F.G. românii sînt foarte suspectați, în fiecare român germanii văd un spion al organelor de securitate și nu mai acordă românilor nici un fel de încredere.

Românii nu sînt organizați într-o puternică formație care să aducă servicii reale țării, ci divizați în biserițe, care nu se înțeleg. A spus că a participat la o sărbătoare - Sf. Nicolae - la o biserică românească improvizată într-un castei, la Frankfurt - unde sînt foarte mulți români și după oficierea serviciului religios, a asistat la o agapă, la care s-au regăsit circa 80 de români emigrați. După agapă s-au ținut 4 discursuri cu caracter festiv, din care însă nu reșea că ar fi în primul rînd preocupați de sprijinul pe care ar putea să-l aducă țării de origine, ci mai ales de disensiunile dintre ei. În aceste condiții a luat cuvîntul și ILIE DUMITRESCU, arătînd pe gleau că nu este mulțumit de felul cum se atacă problemele care frămîntă țara și că ar trebui ca românii din străinătate să pună umărul pentru a sprijini țara, mărindu-i autoritatea în opinia publică internațională și că în situația lor, ar fi obligați să facă tot ce pot pentru susținerea intereselor românești și a autorității României. Așa cum de exemplu fac ungurii, care deși și-au părăsit țara, nemulțumiți, îi servesc însă toate interesele.

Printre alții, a întîlnit o serie de foști elevi ai liceului "Mănăstirea Dealu", citînd pe EMILIAN, care redactează un ziar cu aparență sporadică în limba română și pe MIHAI SOIMU, care pe adevăratul nume MIRCEA CARP, a lucrat la postul "Vocea Americii", de unde a trecut la "Europa Liberă".

.../...

Acestuia din urmă i-a spus că postul "Europa Liberă" se bucură de mare audiență în țară, fiind sursa principală de informații, dar că are și multe lipsuri, nedenunțând mai drastic politica internă și lăudînd excesiv politica externă, care deși în adevăr lăudabilă, ca atitudine, nu a influențat nici o problemă internațională, că chiar atît de trîmbițată, nu a schimbat efectiv nimic și că indiferent de agitația care se face în jurul ei, dacă n-ar fi existat, situația pe planetă ar fi fost aceeași.

Este adevărat că nu ne-a spus ce răspuns exact i-a dat SOIMU, dar și-a exprimat părerea că postul "Europa Liberă" stipendiat de U.R.S.S., nu poate să facă mai mult, fiind serios cenzurat de politica S.U.A. și mai ales de influența evreilor americani.

De altfel, părerea lui ILIE DUMITRESCU este că deși sînt foarte mulți români în străinătate care sînt adevărate valori personale, în străinătate nu avem oameni politici.

Intrebat de mine despre rezentul comitet național român, de sub presidenția fiicei lui GH. BRATIANU, alături de fostul rege, a spus că președinta nu reprezintă un nume cunoscut politic și că nici nu are nici o șansă de a-și desfășura o activitate serioasă.

Nu a stat de vorbă cu dna BRATIANU, ci cu o prietenă a sa, dar nu i-a făcut vreo impresie deosebită. A avut în intenție să viziteze și pe fostul rege, care locuiește undeva în Elveția, aproape de Zürich, deși a stat mult în Elveția n-a ajuns însă să-l vadă.

În general, ILIE DUMITRESCU nu poate să dea informații mai precise asupra emigrației românești; se pare că nu l-a interesat în mod special această problemă : știa de exemplu despre PENESCU că este foarte bătrîn, 90 de ani, bolnav, dar nu știe nimic, îi era complet străin numele lui RADU CIMPEANU, care, după informațiile mele, ar prezenta una dintre cele mai cunoscute figuri printre emigrați.

Intrebat de mine, dacă măcar din simplă curiozitate nu a vizitat pe PAUL GOMA, a răspuns că nu l-a vizitat.